

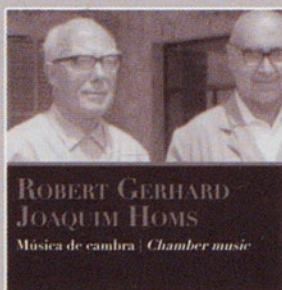
32è.

fm
tm

**FESTIVAL
de MÚSIQUES**
de Torroella de Montgrí

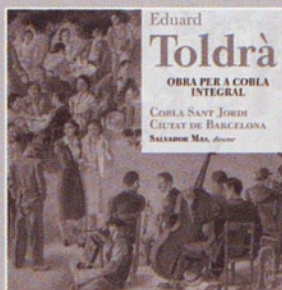
Del 21 de juliol al 23 d'agost de 2012

Membre de l'Associació Europea de Festivals
Declarat Festival Estratègic per la Generalitat de Catalunya
www.festivaldetorroella.com

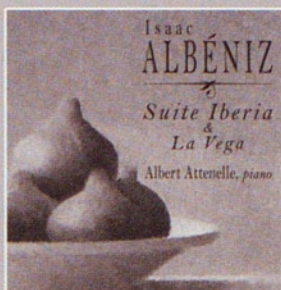
**ROBERT GERHARD
JOAQUIM HOMS**

Música de cambra | Chamber music
D. Ballesteros, violí
C. Barrios, clarinet
G. Díaz-Jerez, piano

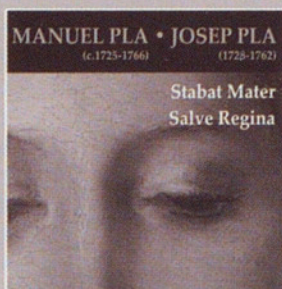
EDUARD TOLDRÀ

Obra per a cobla
Cobla Sant Jordi
S. Mas, direcció

ISAAC ALBÉNIZ

Suite Iberia & La Vega
A. Attenelle, piano

**MANUEL PLA
JOSEP PLA**

R. Andueza, P. Bordas
Orquestra Barroca
Catalana
O. Centurioni, direcció

JULI GARRETA

Impressions simfòniques
& Les illes Medes
OBC. M. Ortega, direcció

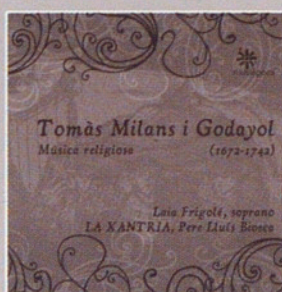
RAMON HUMET

Música del no ésser
JONC, Grupo Enigma
OBC, BCN 216

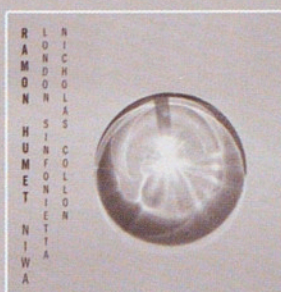
**MÚSICA D'ORGUE A
CATALUNYA**

Segles XX i XXI
J. de la Rubia, orgue

TOMÀS MILANS

Música vocal religiosa
La Xantria
P. Ll. Biosca, direcció

RAMON HUMET

Niwa Música de cambra
London Sinfonietta
N. Collon, direcció

32è.

fm
f m

Diumenge 19 d'agost / 22 h
Església de Sant Genís

Anna Alàs, mezzosoprano

Musica Florea

Marek Štryncl, violoncel i direcció

Obres de Telemann, Vivaldi, Zelenka i Händel.

Comentari del programa

Telemann és un bon exemple de com els criteris de valoració d'un compositor oscil·len amb el temps, perquè si avui pocs dubten en situar Bach al capdamunt del panteó musical, a la seva època, el compositor alemany més influent va ser Telemann, quatre anys més gran però que sobreviuria 17 anys al *kantor* de Sant Tomàs, amb una obra que és un pont necessari entre el Barroc i el naixent estil clàssic.

Atent a les novetats d'altres contrades, la fèrtil inventiva de Telemann no podia quedar immune a la forma de l'obertura o suite de danses d'inspiració francesa, de les quals resten un centenar d'exemples. La 'Suite en re major TWV55 D:18' n'és un bon exemple, la presència de dues trompetes i timbales afegint una benvinguda brillantor sonora a aquesta partitura de datació incerta (tot i que sembla ser anterior al 1719). L'obertura inicial, amb la seva alternança entre un tema pompós, de clar perfum cortesà, i una fulgurant secció fugada, palesa el mestratge de l'escriptura de Telemann. Segueixen dos minuets saltironejants, una Gavotte en rondeau amb alternances constants, una galant Pasacaille amb una part central més inquieta i una recollida Air sense trompetes, que reapareixen, exultants, a Les Postillons, abans de la no menys brillant Fanfare conclusiva.

L'excés de producció de què sovint s'acusa Telemann també és un element associat a Vivaldi, sobretot si es fa cas de la frase atribuïda a Stravinsky segons la qual l'italià va escriure centenars de cops el mateix concert. Llàstima que l'autor de 'La consagració de la primavera' no visqués de primera mà l'expansió del coneixement de l'obra vivaldiana, gràcies a l'acció conjunta de musicòlegs, grups especialitzats i segells discogràfics. S'han obert així finestres amagades, sobretot pel que fa a l'obra vocal, sacra i profana, del conegut com a 'prete rosso'. A la segona categoria pertany la cantata 'Cessate, omai cessate' RV684, que segueix l'esquema clàssic del gènere a finals del segle XVII i començaments del XVIII: recitativus

i àries da capo per a veu solista (dividides en tres parts, la central normalment contrastada en tempo i tonalitat, i la tercera reprenent la part inicial amb camp lliure per a les ornamentacions de l'interpret), amb textos de caire arcàdic on pastors i pastores canten els seus amors i desamors. Aquí és un pastor qui es plany de "Dorilla ingrata" i "inhumana". Una breu introducció instrumental dóna pas a un recitatiu patètic. La primera ària manté el to de lament de les frases anteriors, amb la suggerent combinació d'arc i pizzicato als violins i una secció central amb marcats cromatismes a la paraula "morte". Al segon recitatiu el protagonista es refugia en la foscor de les cavernes abans d'una última ària agitada i furiosa.

La fama de Vivaldi, tanmateix, continua residint en la seva ingent producció instrumental. El 'Concert en fa major' RV544 du el curiós títol de 'Il Proteo ò sia il Mondo al rovescio', tot i que el que està a l'inrevés no és el món sinó les claus amb què estan escrites les parts dels dos solistes: la del violí en clau de do en quarta i clau de fa (com si fos un violoncel) i la del violoncel en clau de sol (com si fos un violí). Una facècia que no amaga la brillant interacció dels dos instruments, sempre en perfecta alternança excepte en el tercer moviment, mentre que el Largo central desplega una d'aquelles melodies acafonadores marca de la casa.

La cantata 'Un'alma innamorata', HWV173 de Händel segueix les mateixes pautes formals de la peça vivaldiana, si bé aquí hi ha tres breus recitatius i tres àries. Composta el 1707, és un dels fruits de l'estada del compositor alemany a Itàlia. Envoltat dels cercles aristocràtics i intel·lectuals més selectes, i armat d'un talent musical que va deixar admirats els seus hostes, Händel es va amarar del bo i millor de la música italiana, i moltes peces d'aquests anys a la península li serien útils com a autopréstecs en la seva posterior etapa a Anglaterra.

La cantata va néixer sota el patronatge del marquès Ruspoli, que va acollir el jove compositor quan va arribar

a Roma a finals del 1706, i hauria estat escrita per a la soprano Vittoria Tarquini, de qui s'especula una relació amb Händel. La primera ària, amb la veu en diàleg amb el violí, té un caràcter planyivol que aviat quedarà oblidat en les dues àries següents, més saltironejants i enjogassades –destaca en la tercera el moviment a l'uníson de veu i violí–, ja que el text se'n riu de les lleis de Cupido per preferir "de qui l'amor vol el plaer".

Una intenció ben diferent és la que hi ha rere el 'Melodrama de sant Venceslau' de Zelenka, la gran figura de la música txeca en la primera meitat del segle XVIII. Format pels jesuïtes, van ser aquests qui van encarregar al compositor una obra sobre el patró del país com a vehicle per celebrar de forma fastuosa la coronació a Praga, el 1723, com a rei de Bohèmia de Carles VI, el mateix Carles que, com a arxiduc, no va aconseguir el tron hispànic. Com a bona peça de circumstàncies (el nom exacte és 'Sub olea pacis et palma virtutis conspicua orbi regia Bohemiae Corona'), la partitura demana efectius nombrosos: sis solistes, cor, orquestra, a més d'actors, ballarins i figurants. El text llatí és una exaltació de la dinastia Habsburg dissimulada rere una feble intriga al·legòrica on el príncep Venceslau triomfa gràcies a la seva pietat i coratge. Zelenka hi pot desplegar tots els coneixements instrumentals i vocals apresos en les seves estades a Dresden, Viena i Itàlia, començant per la fulgurant 'Simfonia', per a dos trompetes, dos oboès, fagot, timbales i corda mentre que l'ària 'Phoebe, umbras pelle' obre el primer acte amb brillants vocalitzacions que posen a prova el virtuosisme de l'interpret. Zelenka deuria quedar content del resultat, ja que va adaptar diversos fragments en un Te Deum. Podien ser molt prolífics, però els compositors barrocs no desaprotaven una bona idea.

Xavier Cester

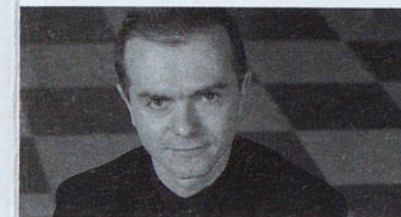

Anna Alàs

Anna Alàs, mezzosoprano lírica nascuda a Terrassa, va iniciar els estudis musicals al Centre d'Educació Musical d'aquesta ciutat, amb Àlicia Prieto, els va continuar al Conservatori Municipal de Terrassa, i després, a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) amb Enedina Lloris i Mireia Pintó. Amb una beca Erasmus va estudiar a la Liedklasse de l'Escola d'Òpera Hochschule für Musik Karlsruhe, a l'Operastudio de l'Staatsoper Nürnberg, i va cursar un màster de lied i oratori a la Hochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín, amb Anneliese Fried i Wolfram Rieger. Ha rebut lliçons magistrals de cant de Jorge Sirena, Bernarda Fink, Brigitte Fassbaender, Maria Venuti, Julia Conwell, Cornelius L. Reid i Emma Kirkby, entre d'altres, així com cursos magistrals de cançó amb els duos Hampson/Rieger, Mateu/Poyato, Shirai/Höll i amb els pianistes Irwin Gage, Malcom Martineau i Alan Branch.

Ha estat guardonada amb el 2on Premi Internationaler Wettbewerb für Liedkunst Stuttgart 2010, el 2on Premi Gesangswettbewerb für Barockoper P.A. Cesti 2010, el 1er Premi del Concurs de Cant Joan Massià 2005, el Premi Masterclass 2006 del Curs Internacional de Lied Wolfram Rieger, Premi Concert 2007, becada per la Humboldt Stiftung i La Caixa-DAAD i també finalista del concurs Richard Strauss Gesangswettbewerb 2009.

Ha actuat al Palau de la Música Catalana, a l'Auditori, al Teatre Lliure, al Gran Teatre del Liceu, al Teatro Real de Madrid, al Palacio de la Ópera de A Coruña, al Teatre Principal de Palma de Mallorca, a l'Staatsoper Unter den Linden Berlín, a l'Staatsoper Nürnberg, al Karlsruher Konzerthaus, al Landestheater Detmold, al Brandenburger Theater, al Markgrafen Theater Erlangen i al Glinka Hall de Sant Petersburg.

Marek Štryncl

El director d'orquestra, de cor, violoncel·lista i compositor, Marek Štryncl, nascut a la República Txeca el 1974, va ser el violoncel·lista principal en la North Bohemian Philharmonic, quan encara cursava els seus estudis al conservatori de Teplice. Més tard, va estudiar direcció d'orquestra a l'Acadèmia de les Arts Escèniques de Praga i violoncel al Dresdner Akademie für Alte Musik. També ha participat en nombrosos cursos d'interpretació d'estil (fidelitat històrica en la interpretació) a Chinon, Mainz, Basilea i Valtice, entre altres.

Com a director d'orquestra i de cor, Štryncl col·labora amb prominents orquestres simfòniques i de cambra, cors, conjunts i solistes com Magdalena Kožená, Philippe Jaroussky, el New Ensemble Vocal Israelià, Boni Pueri, Orlando Consort, The Prague Chamber Choir, Les Musiciens du Paradis i la Filharmònica de Praga. El seu repertori inclou música de principis del Barroc, Romanticisme i obres contemporànies.

El gran interès de Štryncl en la interpretació històrica, el va portar a fundar Musica Florea el 1992. Treballant amb aquest grup recupera obres de compositors oblidats, especialment del període barroc i clàssic txec. En la seva faceta de violoncel·lista, Štryncl actua tant com a solista com a component d'un grup de música de cambra. Actualment, imparteix classes de direcció d'orquestra, direcció de música coral i violoncel barroc a la Universitat Charles de Praga.

Musica Florea

El conjunt Musica Florea va ser fundat el 1992, pel violoncel·lista i director d'orquestra Marek Štryncl, com una de les primeres iniciatives serioses dins el camp de la interpretació historicista a la República Txeca. La base indispensable del seu treball i la garantia de la seva celebritat, es basa en utilitzar instruments originals, o còpies d'aquests, en dur a terme una investigació històrica de les fonts i l'estètica de l'època i en la recuperació de la interpretació d'estils i mètodes oblidats. El repertori del conjunt comprèn música instrumental de cambra, música vocal i instrumental profana i sacra, concerts orquestrals i grans obres de música simfònica, òperes i oratoris, que van des del barroc primerenc fins a la música del segle XX.

El grup ha rebut diversos i prestigiosos premis, entre ells, el més alt guardó concedit per la revista francesa Diapason, per l'enregistrament del CD de la Missa Sanctissimae Trinitatis del compositor txec J.D. Zelenka, publicat per Studio Matouš el 1994. Així mateix, va rebre el Cannes Classical Award, al MIDEM el 2003, per l'enregistrament de l'obra al·legòrica *Sub olea pacis et palmell virtutis conspicua orbi règia Bohemiae Corona: Melodrama de Sancto Wenceslao*, també de Zelenka. A Croàcia, en el Festival Varaždin 2009, Musica Florea va rebre un premi a la millor interpretació dels treballs de J.S. Bach.

Programa

1a part

Georg Philipp Telemann (1681 – 1767)

Obertura en Re major

- *Ouverture*
- *Menuet I*
- *Menuet II*
- *Gavotte en Rondeau*
- *Passacaille*
- *Air*
- *Les Postillons*
- *Fanfare*

Antonio Vivaldi (1678 – 1741)

Cantata *Cessate, omai cessate*

2a part

Jan Dismas Zelenka (1679 – 1745)

Simfonia (*Allegro assai*) de *Sub olea pacis et palma virtutis conspicua orbi regia Bohemiae Corona: Melodrama de Sancto Wenceslao*

Georg Friedrich Händel (1685 – 1759)

Cantata *Un'alma innamorata*

Antonio Vivaldi

Doble concert en Fa major per a violí, violoncel corda i baix continu: *Il Proteo o sia il mondo al rovescio*

- *Allegro*
- *Largo*
- *Allegro*

Jan Dismas Zelenka

I Phoebe, umbras pelle de *Sub olea pacis et palma virtutis conspicua orbi regia Bohemiae Corona: Melodrama de Sancto Wenceslao*

Nous móns oberts als sentits

Els tres móns de l'Obra Social són espais pensats per viure en família la natura, la cultura i l'alimentació a la Catalunya Central, el Pirineu i el Delta del Ebre

MónNatura Delta de l'Ebre

- Visita al centre d'interpretació de les aus
- Recreació d'unes salines tradicionals
- Observacions des del mirador

Món Sant Benet

- Visites guiades al Monestir i als Horts de Sant Benet
- Tallers i visites a la Fundació Alícia
- Descans a l'hotel Mòn i gastronomia als restaurants L'Angle, el Mòn i la Fonda

MónNatura Pirineus

- Visita al centre Fauna dels Pirineus
- Visita a l'observatori astronòmic
- Rutes i trekkings

MónNatura
Delta de l'Ebre

Llacuna de la Tancada, ctra. del Poblenou del Delta a les Salines
43870 Amposta (Tarragona) | 977 053 801
monnaturadelta.com

Món
Sant Benet

Camí de Sant Benet, 08272 Sant Fruitós del Bages | 93 875 94 00
monstbenet.com

MónNatura
Pirineus

Son, Alt Àneu 25589 - Lleida | 973 626 722
monnaturapirineus.com

tallers,
activitats a
l'aire lliure,
espais de
natura...

Organitza

Emisora oficial del festival

Cat **M**úsica

Col·laboren

EL PAÍS

CX CatalunyaCaixa
Obra Social

JORQUERA UPIANOS

TR3SC

PARRÒQUIA DE
SANT GENÍS

STEINWAY & SONS.

Patrocinen

Ajuntament de
Torroella de Montgrí

Diputació de Girona
221 MUNICIPIS

Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Empreses Culturals